

РЕШЕНИЕ

№ 2932

гр. София, 30.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 26.07.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11905** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба от Г. Д. Ш. срещу т.2 от Решение № 812104 – 175 от 03.11.2016 г. на Директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерство на вътрешните работи“, с която по повод на подадено заявление за достъп до обществена информация вх. № 812104 – 175 от 21.10.2016 г., а именно – 1. копия от заповеди за задържане на седем турски граждани; 2.копия от заповедите за налагане на ПАМ по Закона за чужденците в РБ „принудително извеждане до границата“; 3. Копия от протоколите за тяхното предаване на турските власти, всичко със заличени лични данни – достъпът не е предоставен с мотив, че информацията не е такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ и не поражда задължение за субекта по чл.3 от ЗДОИ да се произнесе с решение по реда на чл.34, ал.1 от ЗДОИ.

Жалбоподателката, чрез адв. К., счита така постановения акт за издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон. Иска съдът да го отмени и да задължи административния орган да предостави информацията в посочения в заявлението вид и обем.

Ответникът, чрез юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата, като счита, че исканата информация не е по реда на ЗДОИ, а касае предоставянето на лични данни, достъпът до които не може да бъде предоставен по този ред.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно чл.28, ал.2, вр. чл.3 от ЗДОИ решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”.

Процесното заявление за достъп до информация е отправено до Министъра на вътрешните работи, който е задължен субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ. Решение по подаденото заявление следва да е подписано именно от него или от изрично упълномощено по чл.28, ал.2 от ЗДОИ от него лице. В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният акт е издаден от компетентен орган във връзка с представена по делото Заповед № 81213-103 / 05.02.2016 г. на министъра на вътрешните работи, съгласно която Директорът на дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерство на вътрешните работи“ е упълномощен да взема решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация и да се произнася по заявленията.

Съдът установява, че процесният акт, в обжалваната му част по т.2 е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административно – производствените правила и несъответствие с материалния закон, и двете представляващи основания за отмяна, съгласно чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задължения субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл. 38 и чл. 39 - въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

Както предвижда чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република Б.. От това следва, че всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него.

Според чл. 28, ал. 2 ЗДОИ органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Исканата информация касае предоставянето на достъп до следното:1. Копия от заповеди за задържане на седем турски граждани; 2. Копия от заповедите за налагане

на ПАМ по Закона за чужденците в РБ „принудително извеждане до границата“; 3. Копия от протоколите за тяхното предаване на турските власти.

Посочено е в заявлението, че информацията се иска със заличени лични данни, посочена е формата в която се иска тя, както и че е налице надделяващ обществен интерес, предвид силното медийно отразяване на случая, както и породените множество въпроси относно това дали основните и човешки права на турските граждани са били защитени.

Така формулирана, информацията е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, тъй като е свързана с общественения живот в Република Б. и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Очевидно става въпрос за издадени или съхранявани от сезирания административен орган актове, т.е. за дейност, която е свързана с изпълнение на предоставени му със закон правомощия. В случай, че в МВР е създадена и се съхранява исканата информация, задълженият по закона субект следва да отговори изрично в 14-дневен срок с решение, съдържащо реквизитите по чл.34 и чл.38 от ЗДОИ, като предостави достъп до исканата информация / при съобразяване и с правата на трети засегнати лица, по реда на чл.31 от ЗДОИ/ или като мотивирано откаже достъпа, ако е налице някое от законовите основания за това, изрично посочени в чл.37 от ЗДОИ.

Основанията за отказ са изрично регламентирани в закона. Съгласно чл.37, ал.1 ЗДОИ, отказ може да бъде постановен само, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 от ДР на ЗДОИ.

Съгласно § 1, т.6 ДР ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Според § 1, т.5, изр.2-ро ДР ЗДОИ, до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконсъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси. В случай, че счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, административният орган следва да се аргументира, за да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в §

1, т.5 ДР ЗДОИ.

Ответникът е приел, че се търси достъп до лични данни, каквото искане не е обективизирано в заявлението за достъп, като се е позовал на разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ, съгласно която ЗДОИ не се прилага за достъп до лични данни.

В случая обаче в заявлението изрично е посочено, че копията от заповедите се искат със заличени лични данни, т.е. иска се достъп до съдържанието на документите, без значение на лицата, по отношение на които са постановени, от което по-скоро следва изводът, че се иска информация за реда, по който е действала администрацията при изпълнение на възложени и със закон функции. В този смисъл са и изложените в заявлението твърдения за наличието на надделяващ обществен интерес и за целта от тази информация заявителят да си състави мнение относно спазването на основни и човешки права на екстрадираните.

Предоставената по т.1 от решението, вместо копия на заповедите справка не може да замести исканата информация, тъй като представлява само преразказана и подбрана информация и не дава възможност на заявителя за непосредствено съставяне на мнение относно дейността на задължените субекти.

Като е отказал да се произнесе по заявлението, сезираният административен орган е постановил незаконосъобразен административен акт, подлежащ на отмяна на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Тъй като липсва конкретно произнасяне по заявлението, в частта му за исканите копия от документи от компетентния административен орган по реда на чл. 28, вр. чл.38 – чл.39 от ЗДОИ, преписката следва да му бъде изпратена на основание чл.173, ал.2 от АПК, със задължение да се произнесе изрично по направеното искане с мотивирано решение по реда и в сроковете на ЗДОИ и при мотивите, изложени в решението.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3, чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Д. Ш. т.2 от Решение № 812104 – 175 от 03.11.2016 г. на Директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписка на административния орган за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 812104 – 175 от 21.10.2016 г., в сроковете и по реда на Закона за достъп до обществената информация и при съобразяване с мотивите на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

